

15 DECEMBER 1927

No. 24

32e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

En de Engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus de Heere, in de stad Davids.
Lucas 2 : 10, 11.

KERSTFEEST.

De kerstklokken luiden! Stemmen juichen: Jezus werd geboren, eeuwen geleden, te Bethlehem in een stal. Hoe schoon klinkt zulk gezang. Immers met die woorden gaat gepaard het: Vrede op aarde in de menschen een welbehagen.

Bij hen, die het geboren Kindje van de stad Davids als den Verlosser erkennen, staat al het drukke gedoe even stil. Het reine, heilige leven van den Meester wordt met een geest van dankbaarheid beschouwd. Geen booze gezichten worden gezien, twist vindt niet plaats. Het is de liefde en de vrede van den Messias, die in het Christelijk gezin heerschen.

Natuurlijk zijn er vele menschen, die, in plaats van de groote werken, die door den Heiland tot stand zijn gebracht, te bespreken, te overdenken en trachten na te leven, het doel van het Kerstfeest geheel en al vergeten en er niets anders dan een plezierdag van maken. Ze zien in de voorbeelden van den Grooten Meester niet de waarde, die daarin voor het geheele menschdom ligt. Jammer genoeg, dat zij zoo verblind zijn.

De geboorte van Gods Zoon is zeer merkwaardig. Alvorens Hij geboren werd, verscheen een Engel, met name Gabriël, aan een jonge vrouw, Maria genaamd, die in Nazareth woonde, een stadje in Galilea. Zij was uit het geslacht Davids. Deze jonge vrouw was ondertrouwd met eenen Jozef, ook uit den huize Davids.

De begroeting van den Engel deed Maria verbazen en bracht haar tot nadenken.

„Wees gegroet, gij begenadigde; de Heere is met u, gij zijt gezegend onder de vrouwen”.

Zooals enkele dochters van Israël en in het bijzonder zij, die van den stam van Juda waren, uit het huis Davids, wist ook Maria, dat de Messias in het Midden des Tijds, waarin zij thans leefde, geboren zou worden. En iemand moest toch Zijn moeder worden! Was het mogelijk, dat de woorden van den Engel betrekking hadden op den Vredevorst? Hieraan dacht zij, nadat de Engel haar op zoo'n treffende wijze had toegesproken. Maar lang werd zij niet in het onzekere gelaten, want de Godsgezant ging voort:

„Vrees niet, Maria, want gij hebt genade bij God gevonden. En zie, gij zult bevrucht worden, en een zoon baren, en zult Zijn naam heeten Jezus. Deze zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden, en God de Heere zal Hem den troon Zijns vaders Davids geven; en Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”

Toch begreep zij maar gedeeltelijk dit belangrijke bezoek. Niet, dat zij twijfelde aan hetgeen haar werd verteld, maar zij was zich bewust van haar ongetrouwden toestand en stelde ter opheldering de vraag: „Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man beken?”

En de Engel antwoordde en zeide: „De Heilige Geest zal over U komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden”. Door dienzelfden Boodschapper werd haar verteld, dat haar nicht Elizabet een zoon zou ontvangen en „dat geen ding bij God onmogelijk zal zijn”.

Ze was gerustgesteld, de reine maagd van Nazareth en vol vertrouwen en dankbaarheid uitte zij de woorden:

„Zie, de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord”.

De Engel vertrok en liet de verkoren maagd alleen, opdat zij over haar wonderlijke ondervinding zou kunnen nadenken.

De beloofde zoon van Maria zou zijn: De Eeniggeborene van den Vader in het vleesch; aldus was overvloediglijk voorzegd. Waar is het, dat zoiets nimmer te voren had plaats gevonden, maar dat zoo'n geboorte bij deze maagd ook maar de eenigste zou zijn, is in vervulling van profetie. Dat kind, dat uit Maria geboren zou worden, was van den Vader verkregen, niet in tegenstrijd met de wetten der natuur, maar in overeenstemming met een hogere manifestatie daarvan. Met recht werd Het dan ook „de Zoon van den Allerhoogste” genoemd.

Maria's hart was vol. Zeer begrijpelijk is het, dat zij, na zoo'n voorval, het verlangen kreeg om met iemand over deze heilige mededeelingen te spreken; en wel een van haar sekse. Aanstonds maakte zij zich klaar en spoedde zich naar de stad in Judea, waar Elizabet woonde, sprak met haar over het gebeurde en prees den naam van God aldus:

„Mijn ziel maakt groot den Heere, en mijn geest verheugt zich in God mijnen Zaligmaker, omdat Hij den nederigen staat Zijner dienstmaagd heeft aangezien; want zie, van nu aan zullen mij zalig spreken alle de geslachten; want groote dingen heeft aan mij gedaan Hij die machtig is, en heilig is Zijn naam, en Zijne barmhartigheid is van geslacht tot geslacht over degenen die Hem vreezen. Hij heeft een krachtig werk gedaan door Zijnen arm; Hij heeft verstrooid de hoogmoedigen in de gedachten hunner harten; Hij heeft machtigen van de tronen afgetrokken, en nederigen heeft Hij verhoogd; hungerigen heeft Hij met goederen vervuld, en rijken heeft Hij ledig weggezonden; Hij heeft Israël, Zijnen knecht, opgenomen, opdat Hij gedachtig ware der barmhartigheid, gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders, namelijk tot Abraham en zijn zaad, in eeuwigheid”.

Zeer opvallend is de plaats waar de Heiland werd geboren. De stal van Bethlehem was goed genoeg voor den Eeuwigen Koning. Want: „Gij Bethlehem, gij land van Juda zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen, die Mijn volk Israël leiden zal”.

Hoe verheugd was het moederhart, toen zelfs de wijzen kwamen kijken naar hetgeen zij van God ontvangen had. Zoo'n belangstelling! Op dat oogenblik kon zij niet denken aan wat Hem te wachten stond: het kruis van Golgotha. Thans was zij met onuitsprekelijke blijdschap vervuld; ze drukte aan haar borst: Israël's Verlosser, voor Wien alle Keizers, Koningen, Prinsen, Regeerders, ja iedereen zich eenmaal zouden moeten vernederen. De meeste zorg zou ze voor het, door God aan haar toevertrouwde, dragen; haar leven zou ze, als zulks moest, gaarne willen geven om Hem te beschermen. God had haar toch Zijn Zoon geschonken en verlangde van haar een volmaakte Moederzorg.

Alleen de geboorte van den Messias is genoeg om het nederige, oprechte waarheidzoekende hart de overtuiging te geven, dat Hij werkelijk de Zoon van God is.

Nog meer bewijzen van Zijn Godheid zijn in ons bezit. De Heilige Schrift maakt op duidelijke wijze gewag van de bovenmenselijke krachten, die den Meester bezat. Hij was niet een stugge, hardnekkige, trotsche figuur. Integendeel door liefde, zachtheid, nederigheid kenmerkte zich Zijn geheele zending. Onder bedroefde omstandigheden was ook Hij ontroerd. Hij weende bij het graf van Lazarus, als Hij de diepe smart opmerkte van Maria en Martha, Lazarus' zusters. Maar wat vreugde volgde op die droefheid; de Heiland bracht de kracht des levens weer in het doode lichaam. Zelfs tegenstanders werden tot nadenken gebracht door de manifestatie van dergelijke krachten. Hij zag echter de noodzakelijkheid in, alle omstanders op het hart te drukken, dat Hij die macht niet van Zichzelfen had, maar dat deze Hem door Zijn Vader gegeven was. „En de oogen opwaarts heffende,

zeide Hij: Vader, ik dank U, dat Gij Mij gehoord hebt. Doch ik wist dat Gij Mij altijd hoort; maar om der schare wil die rondom staat, heb Ik dit gezegd, opdat zij zouden gelooven dat Gij Mij gezonden hebt”.

Wat het geloof in den Zoon van God doet, vertelt ons de Heilige Schrift in een zeer mooie geschiedenis.

In de dagen van Jezus Christus waren er eenige mannen en vrouwen, die rein genoeg van hart en gedachten waren om te begrijpen wat Jezus bedoelde, als Hij over geloof sprak. Maar er waren er ook maar een paar. Deze weinigen kunnen onder de beste kinderen der menschen gerekend worden, die ooit op deze wereld hebben geleefd.

Een van deze weinigen was een vrouw die twaalf jaren lang ziek was geweest. Deze vrouw, zoo vertelt de geschiedenis ons, was zoo ziek, dat geen dokter haar kon beter maken. De bijbel zegt ons, dat zij al haren leeftocht aan medicijnmeesters ten koste gelegd had. Op zekeren dag stond deze goede vrouw onder de schare toen Jezus voorbij kwam. Zij had van Zijn heilig leven en Zijn eerlijk karakter gehoord. Bovendien had zij van de wonderlijke dingen vernomen, die Jezus door de macht van het geloof deed. Toen deze vrouw Jezus in het zicht kreeg, kwam in haar hart op: Als ik slechts Zijn kleed kan aanraken, zal ik gezond worden. Geeft acht op dit korte zinnetje. Overdenkt het eens. Wonderlijke woorden nietwaar? Ze kwamen voort uit een edel hart. Ze kwamen uit een hart, dat oprecht en sterk genoeg was om te gelooven dat God alles kon en wilde doen voor iemand, die Hem vertrouwde en zich voor Hem vernederde.

Deze vrouw strekte haar hand uit en raakte Jezus' kleding aan en onmiddellijk was zij genezen. Kracht kwam in de plaats van zwakte. Het leven kwam weer in haar aderen terug en de bloem der gezondheid vertoonde zich op haar wangen.

En toen ontwikkelde er zich een gesprek tusschen Jezus en de discipelen over wat er gebeurd was. Deze discipelen hadden in het geheel niets ongewoons opgemerkt. Zij verstonden nog niet ten volle de kracht Gods. Daarom zeiden zij tot den Meester: „De scharen drukken en verdringen U en zegt gij: Wie is het, die Mij aangeraakt heeft?” Maar Jezus wist het. Hij wendde Zich tot de discipelen en zeide: „Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb bekend, dat kracht van Mij uitgegaan is”.

Door de macht van het geloof werd aan den Zaligmaker kracht ontnomen en deze kracht genas de zieke, ongelukkige vrouw. Bevende kwam zij nader en voor Hem nedervallende, verklaarde Hem voor al het volk om wat oorzaak zij Hem aangeraakt had en hoe zij terstond genezen was.

En Hij zeide tot haar: „Dochter, wees welgemoed, uw geloof heeft u behouden; ga henen in vrede”.

Vergeet deze woorden niet. Ze zijn het beste medicijn voor

alle haat, tweedracht, ziekte, droefheid, twijfel en zwakte.

Geloof te hebben in de zending van zoo iemand is de moeite waard. Hem te erkennen als den komenden Koning is niet alleen een voorrecht, maar een plicht.

In openbaringen, die in deze dagen zijn ontvangen, wordt de komst van Hem, Wiens geboorte thans (kerstmis) wordt herdacht, bevestigd. Niet alleen heeft Hij Zich getoond op den nooit te vergeten voorjaarsdag in 1820 aan den profeet Joseph Smith, als antwoord op een nederig gebed, ook aan anderen is de nu Verrezen Heiland verschenen. En deze openbaringen bevestigen, dat Hij is de Eerstgeborene van den Vader in den Geest en de Eeniggeborene van den Vader in het vleesch.

„En terwijl wij, (Joseph Smith en Sidney Rigdon) deze dingen overdachten, raakte de Heere de oogen van ons verstand aan en zij werden geopend, en de heerlijkheid des Heeren omscheen ons; en wij aanschouwden de heerlijkheid des Zoons, aan de rechterhand des Vaders, en ontvingen van Zijn volheid; en zagen de heilige engelen, en hen die geheiligd zijn voor Zijn troon, dienende God en het Lam, en Hem voor immer en altoos aanbiddende. En nu, na de vele getuigenissen welke van Hem gegeven zijn is dit getuigenis het laatste van allen, hetwelk wij van Hem geven: dat Hij leeft. Want wij zagen Hem zelf aan de rechterhand Gods en hoorden de stem getuigenis geven, dat Hij de Eeniggeborene des Vaders is”. (Leer en Verbonden, afd. 76).

Hij zal weer naar de aarde komen, niet als een kindje in de kribbe, maar als de Verrezen Messias, om te regeeren als Koning der Koningen. Dat dan dezelfde woorden mogen worden gezongen, die in het Midden des Tijds zoo liefelijk en zacht over Judea's velden klonken, voortgekomen uit de monden van een menigte des hemelschen heirlegers: Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde in de menschen een welbehagen.

(Overgenomen).

DE STER VAN BETHLEHEM.

Door John P. Lillywhite.

In deze maand valt de „dag der dagen” voor de geheele Christenwereld. Deze dag in het jaar brengt de menschelijke familie tot een algemeen en nauwer verband met elkander. Het is een gelegenheid waarop, meer dan op elke andere, de harten van de kinderen van onzen Vader gemakkelijker geraakt worden en meer ontvankelijk zijn voor den invloed ten minste, zoo niet voor de leeringen van Christus.

Voor ons allen ligt een schoone les en een groote waarheid in de geschiedenis van het „Eerste Kerstfeest”. Eén bijzondere gebeurtenis, die met deze geschiedenis verband houdt, is het overdenken waard en zou als een gids en inspiratie dienen voor elken vooruitstrevenden man of vrouw.

De geschiedenis, zooals zij in het eerste boek van het Nieuwe Testament is opgeteekend, vertelt ons, dat in die dagen, lang geleden, eenige Wijzen door het licht van een schoone, nieuwe ster geleid, uit het Oosten kwamen om Israël's pas-geboren Koning te bezoeken. De ster leidde hen naar het kleine stadje Bethlehem en daar vonden zij in een kribbe in een stal het Christus-kind. De heraut van een nieuwe waarheid, die de geschiedenis der wereld voor eindelooze geslachten zou vormen. Waarom moest de wieg van het kind een kribbe zijn? „Omdat er voor hem in de herberg geen plaats was”. Een nieuwe waarheid heeft meestal een eenvoudige begin en om erkend te worden, moet zij worstelen en strijden. Zij moet alleen in haar „Gethsemané” vertoeven, terwijl zij, die er hun voordeel mee zullen doen, slapen of haar verraden. Zoo gaat het ook met hem, die voor zijn overtuiging uitkomt en die zich alle mogelijke moeite geeft om tot een hooger doel te geraken en zich wijdt aan het beter worden van de wereld. Voor zoo iemand is het altijd de kribbe en een eenzaam pad, dat slechts verlicht wordt door het fakkellicht der waarheid, in de hand van den „Engel des Doels” hoog boven een spottende wereld uit gehouden. Maar de triomf van het einde doet de beproevingen en de pogingen langs den weg als niets schijnen; want waarheid zal aan het einde zegevieren en ten laatste de herberg vereeren, die haar nooit geëerd heeft.

Toen deze Wijzen deze nieuwe waarheid (de Christus) hadden gevonden; „nedervallende, hebben zij hetzelfde aanbeden; en hunne schatten opgedaan hebbende, brachten zij Hem geschenken, goud en wierook en mirre”. Anderen zouden ook deze ster hebben kunnen volgen, doch zij deden het niet; het feit, dat deze mannen het deden, was zoo bijzonder en van zulk belang, dat die gebeurtenis sindsdien door al de eeuwen heen overgeleverd is en deze mannen worden de Wijzen genoemd. Alle menschen echter zijn wijs, indien zij het licht naar de kribbe der waarheid willen volgen en als zij haar vinden, er hulde aan bewijzen.

De Wijzen volgden de Ster van Bethlehem en die Ster schijnt heden nog voor alle menschen, zooals twee duizend jaren geleden. Het kribbe-kind waarvan de Ster getuigde, werd jaren daarna aan het kruis op Calvarie genageld. Hij gaf Zijn goddelijk leven om een stervende wereld te redden. En na dit offer nam Hij Zijn leven weer op, juist zooals „waarheid, die op aarde wordt neergedrukt, weer zal verrijzen”.

Hij leeft! en Zijn licht schijnt heden nog schitterender dan ooit te voren, Hij roept nog steeds Zijn discipelen, zooals in de dagen van ouds. „Ik ben de weg, de waarheid en het leven”. „Ik ben het licht der wereld, die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben”.

Voor alle menschen schijnt er, op het een of andere tijdstip in het leven, een Ster van Bethlehem, maar weinigen zijn wijs genoeg

haar te volgen. De meesten besteden er geen aandacht aan. Niettemin komt zij toch tot hen. In het eerst kan zij wel een klein lichtje zijn, maar op haar tijd, komt zij tot allen en als zij wordt gevolgd, zooals de Wijzen in het oude verleden die Ster volgden, zal zij ook hen tot de een of andere nieuwe waarheid of op den een of anderen nieuwen weg brengen, die voor het voordeel zou zijn van hen, die haar of hem volgden en ook voor de wereld.

Maar het geval is, als het licht verschijnt, dan twijfelen de meeste menschen aan zijn waarde, zij staan in twijfel of het ooit zal ontwikkelen en voor hen of de wereld van nut zal zijn. Het is zoo gemakkelijk te twijfelen en een gelegenheid uit te stellen. De menschen verachten de waarheid maar te dikwijls, vanwege haar eenvoudig begin, vanwege haar „kribbe-geboorte”. Maar de waarheid komt nooit in koninklijk gewaad gehuld, noch breekt zij op ons neer als een bliksemstraal. In de meeste gevallen moeten wij haar zoeken en na een lange en moeilijke reis vinden wij haar weggestopt „in een kribbe in doeken gewonden”.

Uit de kleine tarwekorrels komen de schoone velden vol met goud-geel graan, evenals uit de kleine eikels de stevige eiken komen. Het begin is altijd eenvoudig. Zoo is het met alle groote waarheden. In het eerst zijn zij slechts kleine lichtjes en indien er niet voor gezorgd en naar omgekeken wordt, beginnen zij te flikkeren en gaan uit. Maar wordt er voor gezorgd en wordt er naar omgekeken, dan zullen zij voor millioenen den weg kunnen verlichten. Zoo geschiedde het met het Christus-licht en de waarheid, die Hij kwam geven. In een kribbe geboren; maar toen Hij aan het kruis hing, verlichtte Hij de geheele wereld. Het doet er niet toe „waar de waarheid wordt gevonden, op Christen- of op Heidengronden”; het meest belangrijke is er aandacht aan te schenken en haar te volgen.

Kijk daarom uit naar de Ster van Bethlehem. Als zij voor U schijnt en U volgt haar in nederigheid en met verstand, zal aan het eind van Uw reis onuitsprekelijke vreugde Uw ziel vervullen en zooals de herders van ouds, zult U het Engelenkoor hooren zingen, de zoetste van alle hemelsche melodieën: „Eere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde in de menschen een welbehagen”.

Afscheidsgroeten.

Mijn Broeders en Zusters:

Het is met gemengde gevoelens van vreugde en droefheid, dat ik U „vaarwel” toeroep; vreugde door de gedachte, dat ik terugkeer naar mijn geliefden in Zion, droefheid door de gedachte, dat ik vele geliefden hier in Nederland moet verlaten.

Maar er is een tijd van komen en van gaan. En nu de tijd daar is, zal ik terugkeeren. Ik zeg U niet vaarwel voor altijd, want het is mijn oprecht verlangen U allen weer te zien. Sommigen onzer zullen elkander in Zion ontmoeten. Indien echter geen terugzien meer in dit leven zal plaats hebben, dan vertrouw ik van in het toekomstige. Maar laat ons de

hoop koesteren, dat het weerzien op deze aarde zal plaats hebben.

Christus zeide eenmaal: „Zalig zijn de zacht-moedigen, want zij zullen het aardrijk beërven”. Daarom, als wij zachtmoedig willen zijn en de geboden van onzen Hemelschen Vader willen onderhouden, dan zullen wij de aarde beërven, als alle dingen nieuw gemaakt zullen zijn en deze aarde een celestiale planeet zal zijn geworden. En daar in die celestiale sfeer zullen wij elkander zien en oude vriendschap vernieuwen en ons met elkander verblijden in de zegeningen, die ons door het Evangelie van Jezus Christus, dat wij als sterfelijke wezens hebben aangenomen, gebracht zijn. Dus ik zal dezen keer niet zeggen „Vaarwel” maar „Tot Weerziens”. God zegene U.

Hartelijk dank voor alles wat U voor mij gedaan heeft, om mij op mijn zending te helpen.

Uw broeder in de waarheid
B. A. WEIGHT.

Ik dank mijn God, dat Hij mij geroepen heeft, om in de Nederlandsche Zending werkzaam te zijn en dat ik met gelegenheden begunstigd en gezegend ben geweest hier in Nederland zoovele vrienden te maken.

Nu ik zal weggaan, is het voor mij bijna precies alsof ik het ouderlijk huis moet verlaten en naar een vreemd land zal reizen.

Ik neem echter een album met mij mee, dat vol kiekjes is, waarop schoone streken van Nederland. Ik heb eenige van de prachtigste photo's, die ooit met een phototoestel zijn genomen; ik heb er ook enkele, die niet zoo goed zijn en weer andere, waar ik me voor geschaamd heb en ik heb deze uit mijn album getrokken. Nadat ik ze verwijderd had, waren de bladzijden van het album, waarop de kiekjes hadden gezeten, erg gescheurd. Op zekeren keer keek President Lillywhite door mijn album en hij vroeg mij aangaande de leelijke plaatsen, waar de uitgetrokken kiekjes waren geweest. Ik vertelde hem, dat daar photo's hadden gezeten, die ik verwijderd had, omdat zij niet zoo mooi waren. Hij vroeg mij waarom ik er geen andere overheen plakte. Ik begon dit te doen en ten slotte was ik erin geslaagd de gescheurde plaatsen te bedekken, zoodat niemand kon vertellen, dat onder die mooie kiekjes zich leelijke plekken bevonden. Het nam heel veel werk zulks te doen en toch elken keer, als ik naar die mooie kiekjes kijk, kan ik in mijn gedachten de leelijke plek zien, die zich eronder bevindt. En dan wenschte ik, dat ik voorzichtiger was geweest in het kiezen van de kiekjes voor mijn album. En zelfs zijn sommige dezer leelijke plaatsen niet geheel en al bedekt en als ik mijn album voor mijn vrienden open, zien zij deze plaatsen..... en vragen zich af.

Iederen keer als U uw mond opent, opent U „het album van uw hart” voor een ieder, die erin wil zien, want: „Waar het hart vol van is, loopt de mond van over”. Wat soort beelden zien zij in Uw hart? Heeft U daar leelijke plaatsen? Heeft U leelijke kiekjes in dat album? Heeft U moeite deze leelijke photo's te verwijderen en er mooie, schoone voor in de plaats te brengen? Kunt U die plekken nitwischen? Zelfs al kunt U ze wegmaken, kunt U ze uit uw geheugen wischen? Heeft U ook leelijke plaatsen van haat in uw hart? Of is uw hart vol met schoone liefde voor God en liefde voor uw medemenschen?

Als wij naar „Huis” gaan, zal onze „Vader” het „album onzer harten” openen en zal Hij al onze photo's bekijken en wij zullen geoordeeld worden overeenkomstig hetgeen Hij daarin zal vinden. O, dat er geen leelijke plaatsen zullen zijn, die de schoonheid van ons hart zullen bederven!

Vaarwel! Vrienden, Moeders, Vaders, Broeders, Zusters, Vaarwel! Houdt uw harten en handen rein en de dag, de tijd zal komen wanneer, en de plaats zal er wezen waar wij elkander weer zullen ontmoeten.

Uw broeder in de waarheid,
TRUE. B. HARMSSEN.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

REDACTIE: JOHN P. LILLYWHITE - ASSISTENT: TH. SIPKEMA

DE MEESTER EN ZIJN PROFEET-DIENSTKNECHT.

De levens van groote mannen wijzen,
Dat edel te zijn ligt ook ons voor de hand;
En aan het eind onzer levensreizen
Laat zij sporen in het levenszand.

Als mij gevraagd zou worden, welke twee mannen den grootsten invloed op de kinderen der menschen hebben uitgeoefend en wie als de twee meest vooraanstaande figuren in de geschiedenis der wereld staan, dan zou ik antwoorden: Jezus van Nazareth en Joseph Smith, de Mormoonsche Profeet. Beiden zijn zij onder de meest eenvoudige omstandigheden geboren. Beiden stierven zij een smadelijken dood en in hoofdzaak om eenzelfde reden.

Jezus werd geboren in een kribbe te Bethlehem, omdat er voor Hem in de herberg geen plaats was. Zijn leven werd door koning Herodes gezocht, voordat Hij twee jaren was. Om dezen dood te ontkomen, werd Hij gedwongen, onder leiding van Jozef en Zijn moeder Maria naar Egypte te vlieden en Zijn verblijf onder vreemdelingen te zoeken, totdat de wreede koning door den dood van zijn troon werd gedreven.

Nadien keerde Hij weer als een kleine jongen naar Palestina terug, naar het kleine stadje Nazareth. Hij werd door Israël gehoond en verafschuwd. Toen Hij tot man opgroeide, werd Hij gehaat, gesmaad en vervolgd door de geheele wereld; door Jood zoowel als Heiden en ten laatste gaf Hij Zijn goddelijk leven aan het kruis op Calvarie. Waarlijk er was voor hem als een kindje geen plaats in de herberg. Als jongen was er voor Hem geen plaats in Israël en als man was er voor Hem in de geheele wereld geen plaats. Hij werd geboren en leefde om den weg des levens aan te geven, niet alleen het sterfelijke, maar ook het Eeuwige leven. Hij stierf om de banden des doods te verbreken en gevangenen vrij te maken. In Zijn leven openbaarde Hij Zijn Evangelie, het Plan van Leven en Zaligheid en deed het ingang vinden. Hij organiseerde Zijn Kerk en riep twaalf mannen om bijzondere getuigen van Zijn leven en bediening te zijn en gaf hun de opdracht in de geheele wereld uit te gaan en Zijn Evangelie aan alle geslachten, talen en volkeren te prediken; in Zijn naam den bekeerden zondaar te doopen, opdat hij het Eeuwige Leven zou verkrijgen.

Hij eindigde Zijn sterfelijke loopbaan aan het kruis op Calvarie, gaf Zich als een zoenoffer voor de zonde, ging door den dood, bracht de opstanding te weeg en opende den weg naar onsterfelijke heerlijkheid en eeuwig geluk in de tegenwoordigheid Zijns Vaders voor allen, die Hem wilden volgen en Zijn geboden onderhouden.

Gehaat, gesmaad en vervolgd gedurende Zijn leven. Bemind geëerd en aanbeden na Zijn dood. Hij vervulde volkomen Zijn eigen profetie, toen Hij zeide: „En als Ik van de aarde verhoogd wordt, zal Ik alle menschen tot Mij trekken”. In Zijn leven, zeg ik, werd Hij gesmaad, bespuwd en vervolgd. Maar nadat Hij van de aarde was verhoogd, heeft Hij werkelijk alle menschen tot Zich getrokken. Hij wordt bemind en aanbeden door honderden millioenen menschen, op de een of andere wijze en aan het eind zal Hij door een ieder erkend worden. In Zijn leven had de Zoon des Menschen geen plaats om Zijn hoofd neer te leggen, na Zijn dood zijn er duizenden Kerken in alle landen opgericht, om Hem te aanbidden en millioenen zingen Hem lof en prijzen Zijn heiligen Naam.

Evenals de Zaligmaker (wij weten, dat Zijn leven en het doel Zijner zending hemelhoog boven die van Zijn dienstknechten en zoo ook van Joseph Smith uitsteken) was die andere groote figuur, Joseph Smith, de groote profeet der laatste dagen, in de eenvoudigste omstandigheden geboren, tusschen de groene bergen van Vermont en werd tot jong man opgevoed in de bosschen van den staat New York. Evenals voor Hem, Dien hij wenschte te dienen, was er als jongen voor hem in Palmyra geen plaats; hij werd bespot, gehoond en veracht door de inwoners van dat district, als man was er voor hem in de geheele wereld geen plaats. Hij werd van stad tot stad vervolgd. Hij werd onderworpen aan de slechtste en wreedste tuchting onder de handen van bloeddorstige benden, die geleid en opgehitst werden door huichelachtige priesters en „voorgewende” helden. Ten laatste gaf hij zijn leven en werd, zooals deze vijanden wenschten, in koelen bloede in de Carthage gevangenis doodgeschoten. Evenals de Zoon van God ging hij als een lam ter slachting met een vrij geweten tegenover de menschen en God.

Joseph Smith werd geboren en leefde om het Evangelie te herstellen, het Plan van Leven en Zaligheid. Gehaat en vervolgd toen hij leefde; bemind en geëerd na zijn dood. Een paar eerlijke mannen en vrouwen geloofden in hem toen hij leefde; heden getuigen honderdduizenden van de goddelijkheid van zijn zending en ik durf te zeggen, dat twee duizend jaren verder hij door een ieder als een waar profeet van den levenden God zal erkend worden. In zijn korten levenstijd ontving hij een visioen, waarschijnlijk het meest glorieus en belangrijke visioen, dat ooit aan een mensch is geschonken, waarin hij God den Vader en Jezus Chris-

tus den Zoon zag en met Hen van aangezicht tot aangezicht sprak, zooals de eene mensch met den anderen spreekt. En aldus openbaarde hij de ware kennis van God aan de menschen op aarde. Hij genoot de bediening van heilige engelen Gods en maakte die leer bekend, alsmede voortdurende openbaring tot de kerk. Hij ontdekte, vertaalde en gaf het Boek van Mormon aan de wereld uit, een waarachtige, waardevolle schat. Door hem werd, alles onder leiding van den Allerhoogste, het Aaronische en ook het Melchizedeksche Priesterschap hersteld. Hij organiseerde de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, de meest volmaakte organisatie in de wereld. Hij openbaarde het Plan van Verlossing voor de dooden; de eeuwigheid van de familiebanden. Hij gaf opdracht tot het bouwen van Tempels, waarin dit heilige werk zou gedaan worden en verzegelde de getuigenis van zijn levenszending aan het eind met zijn bloed.

Zeker „de discipel is niet boven den meester, noch de dienst-knecht boven zijn heer”.

Jezus Christus leerde onder de vele schoone waarheden, welke Hij aan de wereld gaf, het volgende:

„Zalig zijn de armen van geest: want hunner is het Koninkrijk der hemelen”.

„Zalig zijn die treuren: want zij zullen vertroost worden”.

„Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk be-erven”.

„Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden”.

„Zalig zijn de barmhartigen: want hun zal barmhartigheid ge-schieden”.

„Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien”.

„Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen ge-naamd worden”.

„Zalig zijn die vervolgd worden om der gerechtigheid wil; want hunner is het Koninkrijk der hemelen”.

„Zalig zijt gij als u de menschen smaden en vervolgen en lie-gende alle kwaad tegen u spreken om mijnentwil”.

„Verblijdt en verheugt u, want uw loon is groot in de hemelen; want alzoo hebben zij vervolgd de Profeten, die vóór u geweest zijn”.

Joseph Smith schreef, buiten de wondervolle werken, welke hij heeft tot stand gebracht en die reeds in dit kleine artikel vermeld zijn, de dertien „artikelen des geloofs”, als een gids of overzicht van de leer der Kerk en leerde de volgende philosophische waar-heden:

„De glorie van God is intelligentie”.

„Het is onmogelijk voor iemand in onwetendheid zalig te worden”.

„De mensch wordt niet vlugger zalig, dan dat hij kennis opdoet”.

„Kennis schenkt den mensch zaligheid en in de wereld der geesten, kan niemand dan door kennis verhoogd worden”.

„Wat voor beginsel van intelligentie wij in dit leven bereiken, zal met ons in de opstanding verrijzen”.

„Als iemand, door zijn vlijt, meer kennis dan een ander verkrijgt, zal hij in de komende wereld zooveel vooruit zijn”.

„In den hemel is voor de grondlegging der wereld een wet onherroepelijk vastgelegd, waarop alle zegeningen bevestigd worden; en wanneer wij eenigen zegen van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop de zegen bevestigd wordt”.

„Adam viel, opdat de menschen mochten zijn en de menschen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben”.

„Dit is de glorie van God — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van den mensch tot stand te brengen”.

„De elementen zijn eeuwig, ja, de elementen zijn de tabernakelen Gods, zelfs Tempels”.

„De elementen zijn eeuwig en geest en elementen, onafscheidelijk verbonden, ontvangen een volheid van vreugde”. (Vandaar de belangrijkheid van het aardsche leven van den mensch, waarin geest met aardsche elementen is verbonden).

„Als de menschen het karakter van God niet begrijpen, begrijpen zij zichzelf niet”.

„God was eenmaal zooals wij nu zijn; en is een verheerlijkte Mensch; want Adam werd in het eigenste beeld en gelijkenis van God geschapen”.

„Intelligentie is niet geschapen; zij bestaat van eeuwigheid en zal tot eeuwigheid bestaan. Iets dat geschapen is, kan niet eeuwig zijn”.

„De geest en het lichaam vormen de ziel van den mensch; en de opstanding van de dooden is de verlossing der ziel”.

JOHN P. LILLYWHITE.

DE UTRECHTSCH E CONFERENTIE.

Het is een voorrecht voor de Heiligen in de verschillende districten eenmaal in de zes maanden bij elkander te komen en uit de monden van Gods dienstknechten te vernemen wat groote dingen de Heere in deze dagen heeft gewrocht. Zij, die de Utrechtsche Conferentie hebben bijgewoond, welke den 19en en 20en November j. l. te Utrecht is gehouden, konden, na de getuigenissen der Ouderlingen gehoord te hebben, niets anders zeggen, dan dat de Kerk van Onzen Heiland in werkelijkheid weer op aarde is.

Het was dien Zondag dan ook een echte dag voor hen, die waarheid liefhebben. Nadat des Zaterdag een zendelingenvergadering in den middag en een ambtenaren- en ambtenaressenvergadering in den avond was gehouden, waarin alle aanwezigen

het voorrecht werd gegeven getuigenis te geven van de hope, die in hen is, deed Zendingspresident John P. Lillywhite nog eenige noodige mededeelingen.

Met het bekende „O volheid van zegen” werd Zondagmorgen 10 uur aangevangen. Ouderling F. W. Newbold van Amsterdam zond een gebed op, het Utrechtsche zangkoor onder leiding van Br. van Hattum zong zeer schoon „Zondagmorgen”, waarna Ouderling A. G. Winkel de aanwezigen welkom heette en den districts-president van Groningen, ouderling R. A. Matson, het woord gaf. Verwijzend naar het zesde geloofsartikel der Kerk, verklaarde hij, dat de gaven: profetie en openbaring, ook heden in de Kerk zijn. Op duidelijke wijze vertelde hij hoe Ouderling Orson Hyde, een der Apostelen der Kerk, door den Profeet Joseph Smith naar Palestina was gezonden, om dat land voor de toevergadering van Juda in te wijden. De profetie toen geuit, n. l. dat Engeland veel voor de bevrijding van Palestina zou doen is alreeds vervuld.

Ouderling S. B. Woolley, president van het nieuwe district Overijsel zeide, dat de dienstknechten in deze dagen al evenmin worden geloofd, als in de dagen van Noach en den Zaligmaker. Overvloedig wordt in de Schriften toch aangetoond, dat het Koninkrijk van God weer in de volheid der tijden zou worden opgericht.

Ouderling E. L. Brinton van Rotterdam sprak over de verschillende gaven van den Heiligen Geest. Op den dag van het Pinksterfeest wist de menigte niet van de groote kracht van dien Geest, die zal worden geschonken aan een ieder, die gehoorzaam is. Heden ten dage spreekt men niet meer van die belofte, die in Christus' dagen in het geheel niet verzuimd mocht worden.

Na de tusschenzang „Voor U rijst mijn bede”, sprak Ouderling Th. Siphema, assistent-redacteur van „De Ster”, over de noodzakelijkheid der herstelling. Immers de menschen weten niet eens meer wie God is. Zijn geboden kennen zij niet en velen houden er het idee op na, dat Christus niet in persoon zal komen, maar dat de wereld zich zal hervormen, en die vrede-rijke toestand wordt dan genoemd „de dag Zijner regeering”. Gods dienstknechten zijn maar al te hard nodig in dezen tijd van twijfel en onzekerheid.

Ouderling R. K. Cromar, president van de Zondagsscholen en O. O. V. in Nederland, is de laatste spreker dien morgen. Zooals Johannes de Dooper den weg bereid heeft voor 's Heeren eerste komst hier op aarde, zoo heeft de Heere ook, nu Zijn tweede komst op handen is, toebereidselen getroffen en iemand aangesteld het noodige werk te verrichten. Joseph Smith heeft hemelsche visioenen gehad, heeft het priesterschap ontvangen en het Boek van Mormon voortgebracht.

Na het zingen van het „Nephtietische klaaglied” door het zang-

koor, sloot Ouderling M. Webb van Doetinchem deze vergadering met dankzegging.

Een groot aantal der leden was dien middag om twee uur aanwezig. „Eere den man” werd gezongen, Ouderling J. H. McLaren van Tiel vroeg een zegen over de vergadering, waarna het zangkoor met veel gevoel het „Avondmaalslied” zong.

De leden der Kerk hadden weer het voorrecht hun verbond, hetwelk zij gemaakt hadden, te vernieuwen. Dan stelde Ouderling A. G. Winkel de leiders der Kerk voor, die door allen ondersteund werden.

Ouderling C. F. Berghout van Apeldoorn zeide, al hooren wij verschillende malen getuigenissen van ongeveer denzelfden inhoud, toch indien wij naar Gods Woord verlangen, zullen zij ons altijd opbouwen.

Ouderling J. H. Millburn van Hengelo maakte duidelijk, dat de zegeningen ons dan alleen deelachtig worden, als wij gehoorzaam zijn aan wat Christus aan alle menschen heeft opgedragen.

Ouderling G. W. Esplin van Tiel verblijdde zich in de gelegenheid tot de Heiligen te kunnen spreken, daar hij niet dagelijks dit voorrecht ontvangt. Dat voor een ieder, onverschillig wie, verhooging is weggelegd, toonde hij door voorbeelden aan.

Het zangkoor zong prachtig „Wees gij stil”.

Ouderling J. F. Steenblik van Arnhem sprak over de vele stelsels, die er in de wereld worden ingevoerd. Doch zij hebben geen getuigenis van hun werk, zooals wij, Heiligen der laatste Dagen, van de goedheid Gods.

De Zendingsecretaris, J. H. Vandenberg, verklaarde dat door niet in de juiste plaats te staan, zien velen het Evangelielicht niet. Zij, die altijd de stralen van het Levend Licht ontvangen, kunnen, als zij zich in een verkeerde plaats stellen in de duisternis geraken; waarna spreker getuigde, dat Joseph Smith als een nederig dienstknecht van God het Evangelielicht heeft hersteld.

Ouderling G. A. Grover van Zaandam toonde aan, dat het verhuren der zitplaatsen in de Kerk de wil van God niet is. De Heere wensch geen onderscheid te maken tusschen rijk en arm. Iedereen is Hem dierbaar. De financieele steun aan de Kerk is de tiende, zooals ook thans in deze bedeeing is geopenbaard.

Ouderling G. J. Nakken van Rotterdam wijst er op, dat in de Kerk van Christus alleen getuigenissen worden gegeven. Opmerkelijk dat in andere organisaties zulks niet wordt gedaan. De Apostelen in de dagen van den Meester deden niets anders dan met nadruk verklaren, dat Christus de Zoon van God is en dat alleen Zijn boodschap den mensch kon redden.

Zeer mooi zong het koor als slotzang „Het Huis des Heeren” en Ouderling R. M. Black van Zutphen sloot deze ledenvergadering. Alle aanwezigen hadden genoten.

Om zeven uur n. m. vergaderden weer velen om de laatste conferentiebijeenkomst bij te wonen. Het inspireerende „Wij danken U Heer voor profeten” brengt al direct een goeden geest. Ouderling Th. Sipkema smeekt om de goddelijke leiding, waarna het koor „Het graf onder den meidoorn” zong. De gemeentepresident van Utrecht, Joh. Hoekstra, zei, dat de grootste vreugde in het leven van den mensch is: het Verzoeningswerk van den Heiland te kennen. Een verzekering hieromtrent moet van den hemel komen. Zonder het Evangelie is het onmogelijk om te leven. Om die reden heeft God Zijn dienstknechten uitgezonden ten einde de boodschap van Zaligheid tot alle menschen te brengen. Het groote werk der laatste dagen heeft vele profetieën vervuld. Spreker geeft aan de blijdschap, die hij geniet als een prediker van Gods Woord, zonder eenige vergoeding voor zijn arbeid te ontvangen, aan het slot van zijn rede uiting.

Ouderling A. G. Winkel, president van het Utrechtsche district, zeide, al zijn de zendelingen niet geleerd, toch hebben zij de boodschap der Verlossing en ook hun roeping op de wijze, zooals de profeten en apostelen van ouds, ontvangen. Openbaring is wel degelijk nog in de Kerk noodig. Na Christus' hemelvaart heeft Paulus en ook Johannes openbaringen ontvangen. Het werk waarin de Heiligen betrokken zijn, is tevens op de rots der openbaring gebouwd. Zooals in Noach's tijd wordt ook nu bekeering tot iedereen geroepen.

Zuster L. D. Lillywhite, presidente van de Zustershulpverenigingen in Nederland, sprak over de geboorte van Joseph Smith in de eenvoudige Smith-woning op den 23en December 1805. Een beter kerstgeschenk hadden vader en moeder Smith niet kunnen verwachten. Want door den Heer werd deze jongeling tot profeet gezalfd en werd een leider van Gods volk. En dit alles als een antwoord op een oprecht gebed. Duidelijk zien wij door deze gebeurtenissen de hand van God in het leiden Zijner kinderen hier op aarde.

Het zangkoor zong heel mooi „Op Golgotha”, waarna Zendingspresident John P. Lillywhite de laatste spreker is. Hoe de wereld zonder het Evangelielicht zou zijn, hebben wij op vele gelegenheden kunnen waarnemen. In de duisternis rond te dolen, hetwelk beteekent zonder het licht, de kennis van God te leven, is niets anders dan de kracht van het leven te missen, al wordt zulks door alle menschen niet opgemerkt. De Heiland heeft gezegd: Ik ben de opstanding en het leven, Die in Mij gelooft, zal leven al ware hij ook gestorven. Dit leven-gevend geloof is weer in de wereld teruggebracht. Door engelenbediening heeft Joseph Smith waardevolle inlichtingen omtrent Gods Woord, waardoor alle dingen zijn en leven, aan de wereld geopenbaard. De voorwaarden, waarop dat leven is te verkrijgen, zijn: Geloof in God en het Ver-

zoeningswerk van Zijn Zoon; bekeering van zonden; doop door onderdompeling, begraven worden in Christus en in de gelijkenis Zijner opstanding voortkomen, dusdanig krijgt de mensch gemeenschap met Hem en deel aan Zijn leven en de Heilige Geest zal ons na dit verbond geschonken worden. Het slot van de rede van den President bestaat uit een aanmoediging tot alle leden om voort te gaan en tot de onderzoekers om de belangrijke waarheden van het Evangelie te overwegen.

Alle aanwezigen zongen als afscheidslied het wonderschoone „O mijn Vader” en Ouderling G. J. Nakken van Rotterdam dankte den Heer voor Zijn vriendelijkheid, dat de Heiligen weer zooveel hoopgevende woorden hebben mogen hooren.

De band van eenheid, die op zoo'n gelegenheid wordt gevoeld, wordt nergens in de wereld geëvenaard. Broeders en Zusters spannen zich in, om de uit andere steden gekomen heiligen te voeden en het hun zoo aangenaam mogelijk te maken. Het koor, onder de bekwame leiding van Br. Van Hattum heeft zijn liefdevol werk op heerlijke wijze gedaan. Het is de liefde van den Christus, die eenmaal de wereld geheel zal veroveren. God zegene Zijn gewillige kinderen.

ZONDAGSSCHOOLWERK.

Voor muziek zie „De Ster” van 15 Mei j. l.

AVONDMAALVERS VOOR JANUARI 1928.

Zijn kostbaar bloed, het vloeide vrij
Zijn lichaam werd gegeven;
Doch in Zijn sterven vinden wij
Als zondaars, weer het leven.

GEZAMENLIJKE OPZEGGING VOOR JANUARI 1928.

Lucas, hoofdstuk 10, verzen 36 en 37.

Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen die onder de moordenaars gevallen was?

En Hij zeide: Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft. Zoo zeide dan Jezus tot hem: Ga henen en doe gij insgelijks.

OVERLEDEN.

Te Rotterdam is den 30en November j. l. overleden broeder Ludwig August Habicht. Hij was den 9en Januari 1846 te Erfurt, Saksen, Duitschland, geboren. Op 19 Mei 1915 werd hij door Ouderling John E. Adams te Rotterdam gedoopt en den 23en van die maand door President Le Grand Richards bevestigd.

Moge hij zijn geliefden ontmoeten in het Huis der getrouwen!

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.